

УКРАЇНСЬКА ГЕЛЬСІНСЬКА ГРУПА. УКРАЇНСЬКА ГЕЛЬСІНСЬКА СПІЛКА.

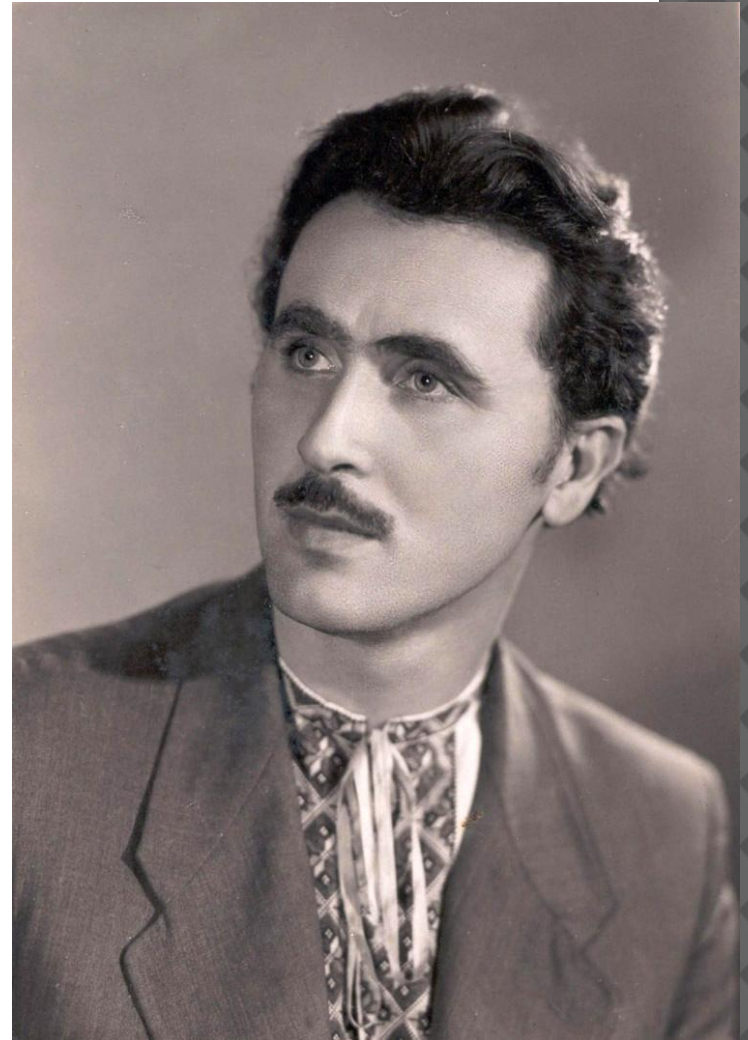
- Українська громадська група сприяння виконанню Гельсінських угод, відома також як Українська Гельсінська група (УГГ), об'єднання діячів українського правозахисного руху, утворене в Україні 9 листопада 1976.
- На 50-тисячному мітинзі у Львові 7 липня 1988 р. на її основі було проголошено створення Української Гельсінської спілки (УГС).

ЧЛЕНИ-ЗАСНОВНИКИ УГГ

- Микола Руденко (керівник групи),
- Олександр Бердник
- Петро Григоренко
- Іван Кандиба
- Левко Лук'яненко
- Оксана Мешко
- Микола Матусевич
- Мирослав Маринович
- Ніна Строката
- Олексій Тихий

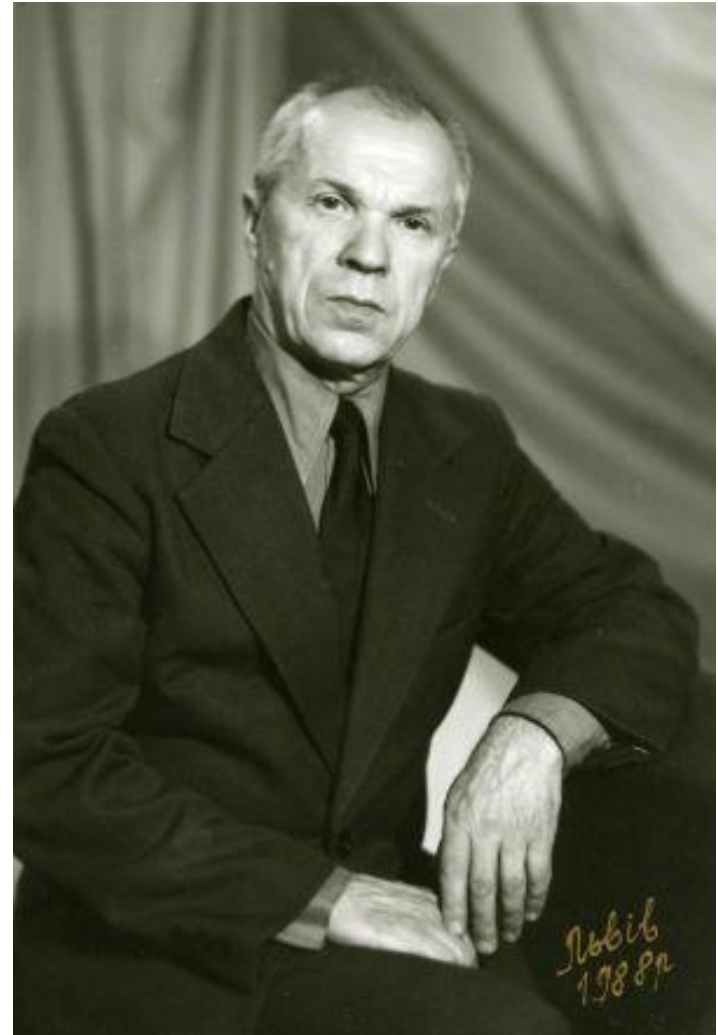
⦿ Микола Руденко

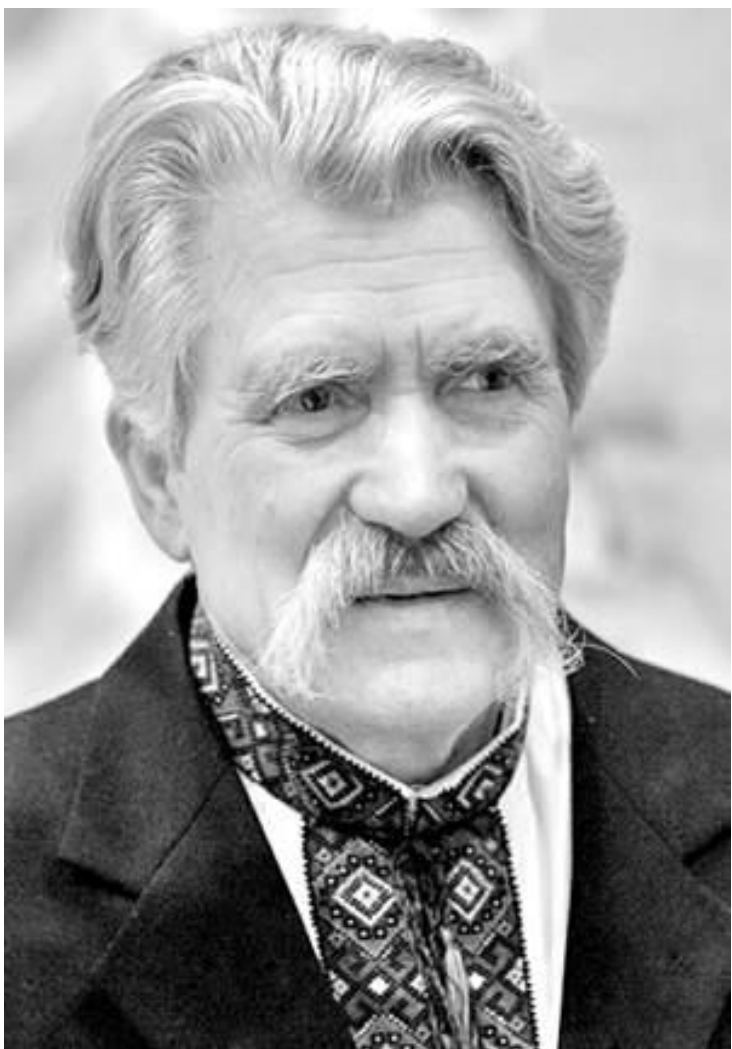
⦿ Олесь Бердник

○ Петро Григоренко

○ Іван Кандиба

⦿ Левко Лук'яненко

⦿ Оксана Мешко

⦿ Микола Матусевич

⦿ Мирослав Маринович

○ Ніна Строката

○ Олексій Тихий

- Група ставила за мету сприяти ознайомленню української громадськості із “Загальною декларацією прав людини” (1948), втілювати на практиці положення гуманітарних статей Прикінцевого Акта Гельсінської наради (1975 р.). Її членами була підготовлена й оприлюднена серія документів під назвою “Меморандум” та “Інформаційні бюлетені УГГ”, в яких висвітлювались факти переслідування інакодумців, становище політичних в’язнів СРСР.

Група сприяння виконанню
гельсінських угод. Утворилася
9 листопада 1976 р.

Українська Гельсінська Група була першою легальною дисидентською організацією правозахисного напрямку, яка не заявила про свій саморозпуск. Її діяльність значно посилювала національно-визвольний рух українського народу

- На основі УГГ 7 липня 1988 р. на 50-тисячному мітинзі у Львові було проголошено створення Української Гельсінської спілки (УГС).
- Вона стала найбільшою правозахисною організацією в республіці. Її керівником став письменник Микола Руденко, а серед 36 членів були такі відомі дисиденти, як Петро Григоренко, Левко Лук'яненко, Іван Кандиба, Надія Світлична, В'ячеслав Чорновіл, Василь Стус, Святослав Карванський, Оксана Мешко, Олесь Бердник та ін.

- Як зазначає історик О. Субтельний, дану групу відрізняли від попередніх дві важливі риси. Перша полягала в тому, що УГС була відкритою громадською організацією, яка, хоч і не була визнана владою, проте вважала, що має законне право на існування. Іншою її рисою були контакти з аналогічними групами по всьому СРСР.

- У декларації Української Гельсінської Спілки зазначалося, що організація має за мету вирішення чотирьох головних завдань:
 - Сприяти ознайомленню широких кіл української громадськості з Декларацією Прав Людини.
 - Виходячи з переконань, що мир між народами не можна забезпечити без вільних контактів поміж людьми, а також без вільного обміну інформацією та ідеями, активно сприяти виконанню статей Прикінцевого Акта з питань безпеки і співпраці в Європі.

- Домагатися, щоб на всіх міжнародних нарадах, де мають обговорюватися підсумки виконання Гельсінських угод. Україна, як суверенна європейська держава і член ООН, була представлена окремою делегацією.
- З метою вільного обміну інформацією та ідеями домагатися акредитування в Україні представників зарубіжної преси.

- У Декларації проголошувалося, що в своїй роботі спілка керується не політичними, а лише гуманітарно-правовими мотивами і свою головну мету бачить в ознайомленні світового співтовариства з порушенням прав людини в Україні.
- Незважаючи на цілковиту законність діяльності спілки, її підтримку західними демократіями, акції групи проходили в обстановці постійного тиску з боку владних структур. Особливу ненависть викликали у КДБ поширювані на Заході меморандуми про незаконні арешти, списки політичних в'язнів, їхнє становище у в'язницях тощо.

ВИКОНАЛИ:

- Гриненко Катерина
- Матвійчук Роман
- Цибенко Діана
- Цвєтков Валентин
- Гнатюк Анастасія
- Шевцов Богдан
- Даценко Марія
- Тарасьонок Олег
- Войцюх Катерина
- Гулак Анастасія